

[Skjerbæk.]

et andet Standpunkt, idet den Udgave af Personretten, saa vidt jeg kan se, ligger forud for Familieretskommissionens Betynkning om dette Spørgsmaal.

Jeg vil ogsaa gerne benytte Lejligheden til at udtrykke min Tilslutning til Justitsministerens Udtalelse om de lettere aandssvage. Jeg er klar over, at det er et Spørgsmaal, vi ikke skal have frem i Forbindelse med dette Lovforslag, men det forekommer mig alligevel, at det er rimeligt at gøre en Bemærkning, naar man indfører et nyt Princip her, som vi i hvert Fald ikke har gennemført paa andre Omraader af Forsorgen. Dog skal jeg nævne, at man i Loven af 1934 om Foranstaltninger vedrørende aandssvage har en Bestemmelse om, at der skal beskikkes en særlig Værge i det Tilfælde, at man rejser Spørgsmaalet om Sterilisation, og dermed er jeg ved det sidste af det, Ministeren sagde om min Kritik over for Administrationen.

Maa jeg have Lov til at gøre den personlige Bemærkning, at det er ingenlunde bestilt Arbejde; jeg maa maaske være en lille Smule spøgende og sige, at det er jo Justitsministeren, der har fremsat Lovforslaget, og altsaa Justitsministeren, som selv fremsætter de meget smigrende og smukke Udtalelser om Administrationen, derunder ogsaa Justitsministeriet.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at jeg netop ud fra min Erfaring ved, at en Administrations Afgørelse i mange Tilfælde kan naas hurtigere og mere smertefrit end en Domstols Afgørelse, men paa den anden Side tror jeg ogsaa, man maa erkende, at der ligger en Fare derved, at det altid er den enkelte, Departementschefen, Justitsministeren eller hvilken anden Minister det nu er, som træffer den endelige Afgørelse. Det er paa den ene Side en Fare, paa den anden Side en Fordel, fordi der aldrig bliver Spørgsmaal om Flertal og Mindretal, da det er een Mand, der afgør det, men vi har jo paa en Række Omraader, netop hvor det drejer sig om Indgreb over for Personer, valgt at have et Raad, eller hvad vi skal kalde det, til at afgøre Spørgsmaal, og derfor vilde jeg med mine Bemærkninger kun fremhæve, at der er to Veje at gaa, enten at gaa Administrationsvejen eller at have et særligt Nævn eller Raad til at afgøre disse Spørgsmaal. Jeg tænkte ikke paa Tilsynsraadet ved Statens Sindssygehospitalet, men tænkte mig noget, der var parallelt med det særlige Nævn, man ifølge Loven af 1934 har til at behandle Spørgsmaalet om Steri-

lisation. Men det er et Spørgsmaal, der kan drøftes i Udvalget, og forhaabentlig naas der et Resultat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Julin har Ordet for en kort Bemærkning.

Julin: Jeg ser nok, at den højtærede Justitsminister paa det Sted i Bemærkningerne, hvor han taler om Tilsynsraadets Beføjelser, siger, at Hensigten med Raadet er at give Rigsdagen Indseende med Forholdene i Statens Sindssygehospitalet og navnlig med den økonomiske Side af Hospitalernes Drift, idet Formaalet med Loven var at opnaa Besparelser i Driften.

Maa jeg først sige, at den Opgave maa Raadet jo have røgtet tilfredsstillende, eftersom man nu angriber Hospitalerne for at udvise for stor Økonomi. Men dernæst vil jeg gerne gøre Ministeren opmærksom paa, at Tilsynsraadet er meget alsidigt sammensat, idet der ikke alene er Repræsentanter for de fire udvalgsberettigede Partier her paa Rigsdagen, men at Tilsynsraadet ogsaa har en meget fin Lægerepræsentant, nemlig Formanden for Sundhedsstyrelsen, og to fine Jurister. Det har ikke været min Opfattelse i de ikke faa Aar jeg har siddet i Tilsynsraadet, at dette kun havde den ene Beføjelse at sørge for, at der blev en økonomisk Drift paa Hospitalerne. Vi modtager ikke faa Skrivelser fra Patienterne, og disse Skrivelser angaar som Regel Ønsker om Udskrivning, og naar vi kommer omkring paa Hospitalerne, møder de enkelte Patienter, som føler sig foranlediget dertil, frem for Raadet med deres Klager, som selvfølgelig ogsaa tit angaar Ønske om at blive udskrevet. Derfor mener jeg, at der er den nøjeste Forbindelse mellem dette og det Forslag, vi behandler.

Justitsministeren (Steincke): Maa jeg blot over for den ærede konservative Ordfører, som udtalte Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at nøjes med det rent lægelige Skøn ved Indlæggelse, gøre den Bemærkning, at det har jeg naturligvis ogsaa overvejet; men i saare mange Tilfælde af Indlæggelse af sindssyge drejer det sig om, baade af Hensyn til Patienten selv og ogsaa ofte af Hensyn til Omgivelserne, at faa den hurtigst mulige Afgørelse, og naar dette falder sammen med, at denne Afgørelse dog i langt det største Antal Tilfælde utvivlsomt vil være rigtig, vil jeg nødig være med til at skabe en Ordning, som besværliggør det. Jeg kunde godt høre paa den ærede